

РЕШЕНИЕ

№ 3931

гр. Варна, 13.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 31 СЪСТАВ, в публично заседание на осми ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Любомир Нинов

при участието на секретаря Анелия Ц. Тотева
като разгледа докладваното от Любомир Нинов Гражданско дело №
20213110113671 по описа за 2021 година

Ищецът Г.П. сочи, че на 22.03.2021г. имал среща в гр.Аксаково, обл.Варна с Н. Д. Д., с която били приятели и съученици от училище. Д. пожелала П. да ѝ покаже мястото, където се събират с друг техен общ познат - К. П.. Г. П. уточнил, че това е място в гората в близост до гробищния парк на гр.Аксаково и я завел. Пристигайки на мястото, П. бил изненадан и нападат в гръб от приятел на Н. - малолетния ответник С. Х.. Паднал на земята, като С. и непълнолетния втори ответник К. П. му нанесли множество удара и ритници по цялото тяло. След като Г. П. се развикал тримата: Н., К. и С. си тръгнали, като го оставили в гората, да лежи на земята. Тъй като нямал заредени минути и не можел да избира мобилен номер П. не могъл да се обади и да потърси помощ, от която се нуждаел. Успял да се изправи с помощта на дървена пръчка, тъй като усещал неописуеми болки в областта на кръста и десния крак и много трудно вървял. Малко по-късно по телефона му се обадила неговата майка и той ѝ съобщил за нанесения му побой, както и че е трудно подвижен, като уточнил местонахождението си. Заедно с майка си, посетили Спешен център при МБАЛ „Св.Анна“ гр.Варна. При посещението в спешно детско отделение били установени множество контузии по тялото на П., контузия на долен ляв крайник, изтръпване на долен десен крайник и невъзможност за движения, пареза на десен десен крак, контузия на долната част на гърба и таза, без счупвания, като последвали допълнителни медицински прегледи, за да бъде установена причината за продължаващата трудна подвижност на долния крайник. За нанесените телесни увреждания Г.

П. посетил и съдебен лекар, като в издадения му медицински документ е описано, че се касае за контузия на десния крак с данни за преднокоренчева увреда, които отговарят да са получени в указаното време и начин. За самия инцидент от болничното заведение са уведомили полицейски служители на РУ Аксаково ОД-МВР-Варна, които извършили проверка по сигнал от ОДЧ на Второ РУ, за постъпило в спешно детско отделение при МБАЛ „Св. Марина“ непълнолетно лице, след нанесен му побой от негови връстници. В хода на извършената проверка по прокурорската преписка са събрани данни за наличие; на извършено престъпление по чл.131, ал.1, т. 12 от НК, извършено от непълнолетния К. П. и малолетния С. Х.. Предвид малолетието на С. Х., както и подбудите за извършване на деянието, прокурор при ВРП е преценил, че на основание чл.32, ал.1 от НК не следва да се образува наказателно производство за престъпление по чл.131, ал.1, т.12 от НК, а спрямо него да се приложат съответните мерки по ЗБППМН. По отношение на К. П., който е непълнолетен, Прокурор при ВРП е преценил, че е извършил деянието, поради увлечение и лекомислие недооценявайки неговия характер и последици и че спрямо същият не следва да се образува наказателно производство, тъй като са налице предпоставките на чл.61 от НК и на същия следва да му бъдат наложени съответните възпитателни мерки по ЗБППМН, съобразени с неговия характер и поведение, които да окажат превъзпитателен ефект. Прокурор при Районна прокуратура - Варна е потвърдил събраните при полицейското разследване данни и е потвърдена вината на К. П. и С. Х., но предвид възрастта им е отказано образуването на наказателно производство и срещу тях са направени предложения до местната комисия за БППМН при Район "Младост" и Район „Владислав Варненчик“ при Община Варна за прилагане на съответни възпитателни мерки по закона за борба срещу противообществените прояви на малолетните и непълнолетните. С оглед нанесените удари от ответниците съдебният медик е констатирал, че в своята съвкупност нараняванията, които ищеца е получил са обусловили временно разстройство на здравето, неопасно за живота, ако не настъпят усложнения. Но състоянието на ищеца не се е подобрило веднага, като и към настоящия момент изпитва билки в десния крайник като се движи. Налагало му се е и му се налага да пътува от гр.Аксаково до гр.Варна, за да посещава лекари-специалисти, което е свързано с допълнителни затруднения и разходи. Нарушил се режимът и ритъмът му на живот. Не можел да спи добре, поради затруднено дишане и силни болки в крака. Често се стряскал и се събуждал нощем, като отново преживявал случилото се и с мисълта за преживяното. Трудно движил и движи досега десния си крак, макар да не били установени фрактури. Често страдал от главоболие, вследствие на падането на земята. Налице са болки и страдания, които следва да бъдат репарирани в претендирания размер. След посещение в отделение съдебна медицина на

МБАЛ „Св.Анна Варна“, лекар съдебен-медик установил, че се касае за контузия на десния крак, ЕМГ данни за десностранна L4-L5 преднокоренчена увреда. Моли се съда, да постанови решение, с което да осъди К. П., действащ със съгласието на родителите си и С. Х., солидарно, да заплатят на ищеца, сумата в общ размер на 10 000лв., неимуществени вреди, изразяващи се в болка и страдание и психически травми, вследствие нанесен на 22.03.2021г. побой, чрез умишлени удари с ръце и крака, ведно със законната лихва от - 22.03.2021г., до окончателното изплащане на сумите и да се присъдят направените по делото разноски, в това число възнаграждение за един адвокат на осн. чл.78 от ГПК.

Ответникът К.П. в срока по чл.131 от ГПК не е подал отговор.

Ответника С.Х. в срока по чл.131 от ГПК е подал отговор в който сочи, че счита предявените иски за изцяло неоснователни, оспорва ги изцяло, по основание и размер. Сочил, че ищецът е предявил претенция за изплащане на обезщетение на основание нанесени му леки телесни повреди от непълнолетните ответници, но не е доказал по безспорен начин възникването на отговорността на С. Х.. Не е доказал правото си на обезщетение за неимуществени вреди от противоправното поведение на този ответник. Сочил, че ищецът не е доказал вината му с влязла в сила присъда. Оспорва наведените твърдения, че получените травматични увреждания от ищеца са в пряка причинно-следствена връзка с извършени противоправни действия от ответника. Относно размера на претендираното обезщетение за причинени неимуществени вреди, счита същия за прекомерно завишен с оглед причинените болки и страдания на ищеца, принципа на справедливост, заложен в чл.52 от ЗЗД и трайната съдебна практика. Моли предявените иски да се отхвърлят изцяло, а разноските да се възложат върху ищеца.

Съдът приема, че по отношение на правната квалификация следва се определи същата след като се даде възможност на ищеца отново да уточни фактичката обстановка до колкото към момента претенцията от фактическа страна е по чл.45, ал.1 от ЗЗД, като последвалото уточнение с молба от 5.10.2022г. представлява предявяване на нови иски наред с първоначалните поради което не следва да се разглежда в настоящото производство/по аргумент от решение №407/15.10.2012г. по гр.д.№1589/2011г. на ВКС, IV г.о. на ГК.

От представената медицинска документация-лист за преглед на пациент в спешно отделение е на МБАЛ „Св.Анна“ АД Варна от 23.03.2021г., допълнителни листи към него и лист за преглед на пациент от 22.03.2021г. се установява, че ищецът на 22 и 23 март 2021г. е търсил медицинска помощ поради, като е подал информация, че на 22 март му е бил нанесен побой, без обаче да пада на земята и да губи съзнание. Представеният лист за преглед от

22.03.2021г. съдържа отразяване, че на ищецът е било предложено да бъде хоспитализиран, но е отказал, също така е посочено, че към него момент липсва необходимост от болнично лечение. Представеният амбулаторен лист от 23 март вече съдържа информация за нови симптоми, които не са отразени при първоначалните прегледи-изтръпване на десния крак, липса на движение на същия, като проведените допълнителни изследвания са приключили с препоръка за провеждане на възстановителна физиотерапия и курс на лечение с Милгама при поставена диагноза по МКБ Ес30.0 - контузия на долната част на гърба и таза-травма на меките тъкани. Посочената медицинска документация съдържа отразяване и за това, че медицинските лица са уведомили органите на МВР. Ищцовата страна е представила и медицинско удостоверение №256/2021г. в което е обективизирано констатирано състояние на контузия на десния крак на ищеца с установена чрез ЕМГ десностранична L4-L5 преднокоренчева увреда, която по характер отговаря на посочения от пациента начин на настъпване-в следствие на нанесени удари по него. От друга страна вещото лице по приетата СМЕ е посочило, че травмите описани в представените по делото доказва могат до обусловят затруднение в движението на пострадалия до 60 дни, като те отговарят на сочения от ищеца механизъм на причиняването им.

По делото са представени решения по възпитателно дело №10/10 и №10/2021г. и двете от 15.07.2021г. с които местните комисии за борба срещу противообществените прояви на малолетни и непълнолетни при Община Варна са наложили възпитателни мерки по чл.13, ал.1, т.1 от ЗБППМН „Предупреждение“ и „Поставяне под възпитателен надзор на обществен възпитател“ по отношение на ответника С. К. Х., а по отношение на ответника К. Г. П. е наложена мярка „Задължаване да участва в консултации, обучения и програми за преодоляване на отклоненията в поведението“. Двете решения имат характера на официални документи и представлява такива с обвързваща съда доказателствена сила, като в тях е отразено и това, че двамата ответници са признали вината си за това, че са нанесли на ищеца побой на 22.03.2021г.

Предвид изложеното съставът намира, че в хода на делото се е доказало съвместното осъществяване от ответниците на деяние при което на 22.03.2021г. те са нанесли побой на ищеца при което са му причинили лека телесна повреда изразяваща се в контузия на десния крак - десностранична L4-L5 преднокоренчева увреда при което следва да се определи при условията на чл.52 от ЗЗД обезщетение съобразно вида на вредата, продължителността на нейното лечение и то при условията на солидарна отговорност на двамата ответници предвид разпоредбата на чл.53 от ЗЗД и до колкото се установява, че побоят е нанесен от тях двамата едновременно. При определяне на размера на обезщетение съдът взема предвид и даденото от вещото лице становище,

че периодът необходим за излекуване на травмата е бил около 60 дни, като затрудненията изпитвани от ищеца в този период се установяват и от показанията дадени на разпитаната като свидетел по делото негова майка П. П.. Тази свидетелка също сочи, че оздравителния процес е продължил около два-три месеца.

Предвид изложеното съставът приема, че справедливият размер на обезщетението което следва да се присъди на пострадалия ищец възлиза на 1 200лв. които се дължат от ответниците солидарно, като претенцията за разликата до търсените 10 000лв. следва да се отхвърли, като недоказана по размер.

Ответниците следва да бъдат осъдени да заплатят на процесуалния представител на ищеца сумата от 156лв. сторени по делото разноски, съответстващи на уважената част от претенцията при условията на чл.38 от ЗАДв.

Ето защо, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА К. Г. П. ЕГН***** от гр.Варна,*** действащ със съгласието на своите родители Г. К. П. и И. Д. М. и С. К. Х. ЕГН***** от гр.Варна, *** действащ със съгласието на своите родители К. С. Х. и Е. С. Ф. да заплатят солидарно на Г. Ж. П. ЕГН***** от гр.Аксаково, *** действащ със съгласието на своята майка П. А. П. сумата от 1 200лв. обезщетение за претърпени неимуществени вреди в следствие на нанесен му от двамата ответници побой на 22.03.2021г. при което ищецът е претърпял контузия на десния крак - десностранна L4-L5 преднокоренчева увреда чието лечение е отнело два месеца, като **отхвърля** иска за разликата до търсените 10 000лв., като недоказан по размер, на осн. чл.45 от ЗЗД.

ОСЪЖДА К. Г. П. ЕГН***** от гр.Варна, *** действащ със съгласието на своите родители Г. К. П. и И. Д. М. и С. К. Х. ЕГН***** от гр.Варна, *** действащ със съгласието на своите родители К. С. Х. и Е. С. Ф. да заплатят солидарно на адв.И. Т. И. БУЛСТАТ ***** сумата от 156лв. възнаграждение за осъществената от него процесуална защита на ищеца Г. Ж. П. ЕГН*****, на осн. чл.78 от ГПК вр.чл.38 от ЗАДв.

Решението подлежи на обжалване пред ВОС с въззивна жалба в двуседмичен срок от датата на уведомяването.

Съдия при Районен съд – Варна: _____